Napsal uživatel Tomáš Zeno Václavík
Čtvrtek, 01 Červen 2000 01:00

Trampové z Ostravy a okolí si mohli na přelomu května a června mnout ruce radostí. Dočkali se hned dvou nádherných zážitků. Prvním z nich byl koncert pražské (v podmínkách severu Moravy až exotické) skupiny Magison, kterou snad na stránkách FOLK-TIMu není třeba představovat, doplněný ostravskou předkapelou Tempo di vlak. Druhou akcí byl koncert skupiny Morgána v restauraci U Chýlků při tradiční trampské akci Dakota. A jak to všechno vypadalo?

Když se ve čtvrtek 25. května 2000 začal v 18:45 plnit sál kulturního domu GAMA diváky, mohlo být kdekomu jasné, že se bude dít něco nezvyklého. Na ostravské poměry skvělých 80 diváků dávalo tušit příjezd nějaké hvězdy typu Samson a jeho parta. Mezitím do šaten stěhovali své nástroje členové Magisonu a na pódiu skončila se zvukovou zkouškou místní kapela Tempo di vlak. Záhy se však objevila (tentokrát již osvícena reflektory) znovu, aby diváky přivítala jak písněmi Mikyho Ryvoly, tak i svou vlastní tvorbou. Tempo di vlak hraje klasickou, až staromódní trampskou píseň v nádherných vícehlasých aranžích. Klade důraz na dokonalé provedení před jakýmsi novátorstvím, což je zcela jistě v pořádku. Dokázala, že umí své publikum doslova prostoupit hudbou a nenásilně je donutit zazpívat si také nebo si texty alespoň potichu broukat. Necelou hodinu své části koncertu zvládli odehrát výborně i přesto, že v kapele účinkují rodiče tehdy čtyřtýdenního chlapečka. Po krátké pauze, která byla diváky využita k prohlídce výstavy fotografií z táborových ohňů a k dalším zvukovkám, se sálem rozneslo magisonské "Dobrý den" a "Ahoj!". Nutno podotknout, že odpovědi se jim dostalo pouze na druhý pozdrav, a to velmi bouřlivé. To jen potvrdilo přítomnost trampů v hledišti. Bylo by asi zbytečné psát seznam písní, které Magison zahrál. Příznivci kapely jejich repertoár znají a nepřátelé tento článek jistě ponechají bez zájmu. Mou vodáckou duši osobně velmi upoutali písní Touhle řekou plout. Hráli v nové sestavě (s kytaristou Honzou Frühwirtem), s nasazením, mezi písněmi bavili diváky svými veselými příhodami a Šaolín také svými "nechtěnými populismy", které občas až příliš zbytečně zdržovaly tempo koncertu. Celkově lze říct, že se jim podařilo navázat velmi vřelý kontakt s publikem. A které slovo mne napadá jako nejvýstižnější pro jejich projev? Přesvědčivé. Skutečně, jsou velmi přesvědčiví. Při písni Loučení mi běhal mráz po zádech. Cítil jsem smutek. Cítil jsem nostalgii. A to je dobře, protože když kapela přenáší mezi diváky to nejcennější, co má, své emoce a pocity, je to důkazem toho, že je na dobré cestě. Snad to vycítili i ostatní posluchači v sále a Magison byl vytleskán ještě ke dvěma přídavkům, stihl mezi diváky rozdělit pár svých demokazet, získat pozvání pro příští rok a ochutnat místní pivo. Zkrátka - sever Moravy je dobyt, stejně jako divácká srdce.

O týden později vystoupila v restauraci U Chýlků ostravská kapela Morgána, hrající moderní trampskou píseň, téměř výhradně z pera svého kapelníka Petra Sasína. Přes časté změny obsazení v kapele a mnohé další potíže se již několik let Morgána těší pozornosti svých ostravských příznivců a občas i odborných porot nejrůznějších soutěží. Před publikum vystoupili s celkem kvalitním průřezem svou tvorbou. Na škodu bylo to, že hráli bez aparátu a ve špatných akustických podmínkách jejich jindy propracované vícehlasy ztrácely na svém půvabu. Nicméně od publika si vysloužili potlesk i řadu zajímavých otázek, takže koncert vlastně plynule přešel do

debaty se členy kapely. Pokud bude Morgána pokračovat ve své činnosti a ustálí složení svých hráčů, mohla by časem proniknout z regionálního povědomí i někam dále.